

Voorwoord

Toen ik ruim tien jaar geleden begon als vrijwilliger bij Stichting KonijnenBelangen wist ik nog niet dat het zo slecht gesteld was met het welzijn van het tamme huiskonijn. Ik dacht dat dierenwelzijn in ons kleine Nederland wel erg hoog in het vaandel stond, maar wat kwam ik van een koude kermis thuis. Samen met een groep gedreven collega-vrijwilligers probeerde ik het leven van konijnen een stukje beter te maken, door onder andere het delen van kennis in de vorm van voorlichting. Dit is waar voor het eerst de wegen van Cynthia en mij elkaar kruisten.

In 2013 startte ik een konijnenopvang, min of meer noodgedwongen omdat ik het leed van de vele zwerf- en afstandskonijnen niet meer kon aanzien. Alle energie en tijd ging op aan de zorg voor de dieren en ik moest met pijn in mijn hart mijn werkzaamheden bij Stichting KonijnenBelangen neerleggen.

Elk gingen we onze eigen weg. Op de Avond Voor Konijnen, toen nog Avond van de Vergeten Konijnen genoemd, zagen we elkaar weer: Cynthia als organisator van dit mooie evenement, ik namens mijn opvang en als spreker.

Nu, een aantal jaar later, is er ondanks het delen van kennis en voorlichting nog weinig vooruitgang te zien in de aantallen van gedumpte en afgestane konijnen. Sterker nog: de aantallen nemen ieder jaar weer toe. Met dit boek deelt Cynthia niet alleen haar kennis over konijnen, maar kaart zij ook aan dat konijnenopvangen (helaas) nog broodnodig zijn.

Met dit prachtige boek weten hopelijk steeds meer mensen de weg naar een konijnenopvang te vinden bij de aanschaf van hun nieuwe huisgenoten.

Niet alleen omdat ieder gered konijn er één is, maar ook voor de vrijwilligers die dag en nacht klaarstaan. Het opvangen van afgedankte diertjes valt immers niet altijd mee en als er dan weer een konijntje met blije adoptanten meegaat dan weet je als vrijwilliger waar je het voor doet.

Karin Kuipers

Eigenaar Konijnenopvang Kaatje Keutel

- Hoofdpersonen -

Ravi

Geslacht : ram

Leeftijd : is ongeveer 9 jaar geworden

Herkomst: werd naar de konijnenopvang gebracht omdat hij en zijn broertje zo heftig met elkaar vochten dat hij kale plekken over de hele rug had.

Uiterlijk : een 'blokkerig' postuur van normale grootte, witte vacht.

Maatje : Sientje (0.5 jaar lang) groep⁴ (1 jaar) Foezel (4 jaar) en Fleur (3.5 jaar)

Ravi was de grote charmeur onder de konijnen die bij mij woonden. Iedereen die hem ontmoette vond hem geweldig. Hij was even stoer als hij schattig was. Een jaar lang had hij in een konijnengroep gewoond waar hij duidelijk de leider was. Maar Jumby ging hem steeds vaker provoceren door in zijn billen te bijten. Uiteindelijk beet Ravi terug en liep het uit op vechten waardoor ik de groep uit elkaar moest halen.

Toen ik van een appartement naar een huis met tuin verhuisde liet ik twee grote konijnenrennen met konijnenheuvel bouwen in mijn tuin. Ravi en Foezel

---

⁴ Het gaat hier om een groep bestaande uit Ravi, Sientje, Lex en Foezel. Bij die andere drie konijnen wordt ook naar deze groep gerefereerd.

betrokken de dichtstbijzijnde ren waardoor ik ze goed in de gaten kon houden. Het was erg goed voor de gezondheid van Ravi om buiten te wonen. Binnen werd hij regelmatig ziek, mogelijk doordat hij alles at dat hij tegenkwam zoals karton, maar buiten floreerde hij. Als hij wél ziek was, was het ook direct dramatisch.

Ik herinner me als de dag van gisteren dat we Ravi kwijt waren en steeds meer in paniek raakten. We besloten alle tunnels die hij en Foezel hadden aangelegd open te graven in de hoop dat hij daarin zat. Ik dacht dat ik ze allemaal gehad had en begon me wanhopig te voelen, toen ik een stap achteruit deed en met mijn been in een tunnel zakte. Ook die openden we, en ik gilte van schrik toen ik daar mijn witte bolletje wol zag zitten. Hij was bedekt met zand. Ik dacht dat hij was bedolven onder de ingestorte tunnel en niet meer leefde. Maar hij bewoog nog. Hij was koud en in shock dus er was een dierenarts nodig om hem weer op de been te krijgen.

Een andere keer bleek dat Ravi en Fleur het gaas dat onder hun ren lag hadden weten door te knagen en een tunnel naar de tuin van de burens hadden gegraven. Ravi zat onder het bloemenperkje van de buurvrouw en wilde maar niet terugkomen. Ik was al mijn moed aan het verzamelen om aan te bellen en te vragen of ik mijn konijn onder haar rozen vandaan mocht halen, toen Ravi ineens naar boven kwam en op de konijnenheuvel ging zitten alsof er niets aan de hand was. Snel blokkeerden we de vluchtroute zodat dit niet opnieuw kon gebeuren.

Nenya kwam bij ons wonen, een border collie van negen jaar oud die tot dat moment bij vrienden van ons had gewoond. We vonden het erg spannend hoe hij op de konijnen zou reageren en zij op hem, maar dat viel alleszins mee. Meestal negeerden ze elkaar. Het was in ieder geval niet een border collie die schapen had leren hoeden... Als Nenya aandacht aan de konijnen besteedde gebeurde dat met tralies ertussen. Ze deden dan voorzichtig hun neusjes tegen elkaar aan. Alleen met Ravi was het anders. Die twee hadden echt aandacht voor elkaar. Nenya liep graag snuffelend achter Ravi aan door de tuin. Ik liet dat toe maar liep wel altijd mee omdat Nenya nou eenmaal een hond is en dus andere dieren zou kunnen eten. Ravi leek daar in ieder geval niet bang voor te zijn. Zolang hij maar gras kon eten was hij in zijn element.

Ik was erbij toen Ravi overleed. Het was alsof hij had gewacht op het moment dat ik de kamer inliep die ik als ziekenboeg voor hem had ingericht. Het was vreselijk om mee te maken. Zijn hele lijf schokte een paar seconden die eeuwig leken te duren. Toch ben ik vooral heel dankbaar dat hij niet alleen was op dat moment. Ik zat dicht bij hem, bij mijn stoere vent die voor altijd in mijn hart zit.

4: Het verblijf van je konijnen

Je kunt natuurlijk niet met alles van tevoren rekening houden, maar je kunt wel zorgen dat het verblijf van de konijnen klaar is als jullie thuiskomen en dat je basisbenodigdheden zoals voer en speelgoed in huis hebt. Ik ga je in dit hoofdstuk een eind op weg helpen!

Buiten of binnen

Een van de eerste vragen die je jezelf moet stellen is of je de konijnen binnen of buiten wilt houden - als je daar keuze in hebt. Houd er rekening mee dat er konijnen zijn die absoluut buiten het best tot hun recht komen. Dat geldt voor konijnen die veel energie hebben die ze binnen onvoldoende kwijt kunnen, die een goede gezondheid hebben en die misschien ook wel gewend zijn om buiten te leven. Ook voor konijnen die schuw zijn ten opzichte van mensen kan de vrijheid van het leven buiten hun levensplezier ontzettend vergroten. Tegelijkertijd zijn er konijnen die het beste binnen kunnen zitten, bijvoorbeeld om gezondheidsredenen, vanwege oudere leeftijd of omdat ze heel mensgericht zijn. Hier moet dus een goede match in worden gezocht. Hieronder vind je eerst voor- en nadelen van het buiten houden van konijnen en vervolgens voor- en nadelen van het binnen houden van konijnen.

Tamme konijnen staan nog dicht genoeg bij hun wilde voorouders om veel vergelijkbaar gedrag te vertonen. Als je puur daarnaar zou kijken zou het altijd beter zijn om konijnen buiten te houden. Daar kunnen ze immers graven en grazen als je ze die mogelijkheid biedt! Daar kunnen ze zonnebaden en er tot onze grote verbazing voor kiezen om in de motregen te blijven zitten. Daar wordt hun biologische dag- en nachtritme niet verstoord doordat ze natuurlijk licht hebben. Dit draagt bij aan hun gezondheid en welzijn. Alle konijnen die ik zelf van binnen naar buiten heb verhuisd lieten merken dat ze er blij van werden. Buiten leven zorgt ervoor dat konijnen beter soorteigen gedrag kunnen vertonen.

Tegelijkertijd is het niet voor alle konijnen goed om buiten te wonen. Denk aan konijnen die vaak ziek worden. Je zult het advies krijgen om een ziek konijn naar binnen te halen. Als je dat te vaak moet doen dan kun je ze het beste permanent naar binnen halen. Inmiddels heb ik me